

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 10. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε΄ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ Ἀθλοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σὲ μάκαρ
Γρηγόριε, ὡς ἀγαθὸς προωρίσατο, Ποιμένα θεῖον τῆς Ἐκκλησίας
σ' ἀπεκατέστησε, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, τοῦ
Παρακλήτου Πανάριστε, δι' οὗ λαμπρύνας, ἅπαν τὸ ποίμνιον
ἐνθεώτατα, ἀντεβραβεύθης Παναοίδιμε, ὡς οἰκονόμος αὐτοῦ
ἀκριβέστατος, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὸ Ἔθνος ἡμῶν.
[Δίς].

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ οὐράνιος ἔρωσ
ἀνέφλεγε, Σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, καὶ κατηπείγου, Πάτερ
πορεύεσθαι εἰς τὸ στάδιον, τότε τὸν ἀείμνητον Λόγον ἐξέφηνας,
δοῦλος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ διὰ τοῦτο, ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων
κτανθήσομαι, ἵνα τῇ πράξει ἀληθέστατος, οἰκονόμος φανῶ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ λαμπρύναι τὸ Γένος ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱερομάρτυς, ὅτε τὸν θεόπνευστον
Λόγον ἀνέκραξας, τὸ ἐμὸν Ἔθνος ἐκπέτωκε, καὶ διὰ τοῦτο,
θερμῶς ἐδίψης τὴν σωτηρίαν του. Ἐντεῦθεν Γρηγόριε, ἔρωτι θείῳ
φλεχθεῖς, ὡς Μωϋσῆς τε διέδραμες, ἐκ γῆς Πατρώας, εἰς Πόλιν
ἐφθασας Βασιλεύουσαν, καὶ Μαρτυρίου διαδήματι, ἐκοσμήθης
Χριστῷ προσαγόμενος, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ ὑψῶσαι τὸ Γένος
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Ὡ τῆς γενναίας, καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς ἀξιομακάριστε
Γρηγόριε! Σὺ γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον, ἀνένδοτον
ἔχων τὴν ἀγάπην, ἔλεγες: Οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, ἕως οὗ ἴδω, τὸ
ἐμὸν Ἔθνος ἐλεύθερον, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ τῆς πίστεως.
Ὅθεν Θείῳ Πνεύματι φλεγόμενος ἐκ τούτου, τοὺς δυσσεβεῖς
Ἀγαρηνοὺς ἠρέθισας, κόσμου σὲ θάπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν
ποθούμενον παραπέμψαι Χριστὸν, ὃν ἰκέτευε λυτρώσασθαι ἐκ τῆς
δουλείας αὐτῶν, ἅπαν τὸ Γένος ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τη πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων των Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν
σην εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Φῶς ἰλαρὸν.

Ἀπόστιχα. ᾠχος β´. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.
Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, οἱ Παῖδες εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ τοῦ
Ποιμενάρχου, μνήμῃ τοῦ πανενδόξου, δόξαν, Θεῷ προσφέροντες.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...
Τέρπου ἢ Ὀδησοῦς, ἡ κεκτημένη Σκῆνος, τοῦ νέου Ἱεράρχου, ὃ
ἐπεμψε πανσόφως, ἐκ θαλαττίων κόλπων, πρὸς Σὲ ἢ Θεία
Πρόνοια.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος...
Ἔθνη τὰ μισαρὰ, Ἑβραίων, καὶ τῆς Ἄγαρ, ἐν Ὀδησοῦ τὴν δόξαν,
τοῦ Θεοῦ Ποιμενάρχου, ἴδετε καὶ αἰσχύνθητε.

Στ.: Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε...
Ἴστασο πρὸς Θεὸν, πρέσβυς ὡς Πατριάρχα, ἵνα τὸ γένος σῶζη,
Ἑλλάδος, δι' ὃ θῦμα, ὑπὸ ἀνόμων γέγονας.

Δόξα. ᾠχος δ´.
Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, τὸν Δεσπότην Χριστὸν ἐνδυσάμενος, μισθὸν
ἐκομίσω τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου Αὐτοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι'
αἵματος. Διὸ θῦμα γενόμενος τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, ὑπὸ χειρῶν
ἀνόμων τῶν Ἀγαρηνῶν, δι' ἀγχόνης ἐκτάνθη, καὶ ὑπὸ τῶν
βδελυρῶν Ἰουδαίων συρθείς εἰς τὰς ὁδοὺς, , καὶ ῥύμας τῆς
Πόλεως, ἐν τῷ Βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐρρίφθη Ἱερώτατε, καὶ
Μάρτυς σεπτὸς ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ
Ἔθνους σου ἐδείχθη. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ τούτου τὸν Θεὸν,
Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἐκ γαστρὸς σου τῆς Ἀγνῆς, ὁ Υπερούσιος Θεός, ουσιωθεὶς το καθ'
ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα πολλήν, τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνεμόρφωσεν
οὐσίαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ, Μητέρα Πάναγνον, μέλομεν αεὶ, καὶ
ἀνυμνούμεν σε. Ἀλλ' ὡ Παρθένε ἡμῶν ἡ βοήθεια, μὴ διαλίπης
δεόμεθα, ἡμῖν αἰτεῖσθαι, πταισμάτων λύσιν, καὶ πειρασμῶν
ἀπολύτρωσιν.

Ἀπόλυσις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ´.
Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν θεῖον Πατριάρχη
ἐνισχύσας, οὐρανόθεν ἐκπέμψας αὐτῷ βοήθειαν, καὶ δι' αὐτοῦ

Ἑλλήνων Ἔθνος ἀνουψώσας, πρὸς προγόνων τὴν εὐκλειαν.
Ἔτερον. Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας Σου.
Ἡ Πελοπόννησος ἢ πολυθαύμαστος, γεννησαμένη σε, Μάρτυς
Γρηγόριε, καὶ θρεψαμένη καλλοναῖς, αὐγάζεται τῆς δόξης σου,
μᾶλλον δ´ ἢ περίδοξος Ἀθηνῶν πόλις τέρπεται, ἐν τοῖς κόλποις
ἔχουσα, τὸ σεβάσμιον σκῆνός σου. Διὸ καὶ γεγηθυῖαι κραυγάζουσι,
δόξα Θεῷ τῷ Παντοκράτορι.
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς, Μακάριος ἀνὴρ, Κύριε ἐκέκραξα.
Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτὰ. Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Παρανομίας ὁ Ἄναξ, Θεῖε Γρηγόριε, εἰς ὄνειδος ἀγκόνην, κατὰ
σοῦ ἐτοιμάζει. Ὁ δὲ τῆς εὐσεβείας θεοφιλῆς Αὐτοκράτωρ εἰς
Ὁδησσὸν, μετὰ μεγάλης τε δόξης, καὶ προπομπῆς, ὡς οἶκὸς
ἐνταφιάζει σε.

Εἰ καὶ Ἑβραίοις ἐδόθης Παναγιώτατε, καὶ κατὰ γῆς ἐσύρθης, δι'
ἀγάπην σου Ἔθνους, οἰκεῖς ἐν τοῖς Ὑψίστοις χαρμονικῶς,
Χερουβὶμ ἀναμέσον τε, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Ποιητῇ, καὶ Θεῷ
ἀναμέλπων αἰεὶ.

Στίφη βροτῶν ἀθροισθέντα, πανηγυρίσατε, ἡμέραν τὴν Ἀγίαν, ἐν
ἧ γέγονε θῦμα, ὁ θεῖος Πατριάρχης ὑπὲρ ἡμῶν, Νέας Ῥώμης
Γρηγόριος, καὶ τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων λαμπρᾶ φωνῇ, εὐπρεπῶς
δοξολογήσατε.

Δόξα. Ἦχος α´.
Ὁμοφρόνῳ Πνεύματι, πάντοθεν οἱ χριστοφόρων Ὁρθόδοξοι, ἐν
Ὁδησσῷ γηθοσύνως ἀγόμενοι.

Ἦχος πλ. α´.
Γονυπετοῦντες τὸ σεβάσμιον, καὶ διάσημόν σου σκῆνος,
εὐσεβοφρόνως ἀσπάζονται.

Ἦχος δ´.
Ὅι δὲ Ὁρθόδοξοι τῆς Ὁδησσοῦ πολῖται, ἀθρόοι πάντες, ἐν τῇ
κηδεύσει παραγενόμενοι.

Ἦχος πλ. β´.
Τρανῶς τῷ ὄκλῳ τῷ ἐπομένῳ ἐκκραυγάζουσι, τὶ οὕτω σεσίγηται
ἡ γλῶσσα πάντων ἡμῶν, ὧ θεόφρονες, καὶ παρρησία οὐ κράζει,
μεγαλοφώνως προσφθεγγομένη: Ἴδου ὁ ὑπέρμαχος Ἑλλάδος
παραγίνεται;

Ἦχος γ´.
Ἄρατε χεῖρας, καὶ πάντες εὐχαριστίας ἀπόδοτε, πρὸς τὸν

Ἀρχιθύτην ἡμῶν Ποιμένα.

ᾠχος βαρύς.

Διὰ τούτου γὰρ ἡ ποθητὴ ἡμῶν, τῶν πιστῶν σωτηρία γέγονε, ὄν
εὐφημησαὶ οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ὄντως ἄξιον ὕμνον, ἀπονέμειν οὐ
ῥάδιον.

ᾠχος δ΄.

Τούτου γὰρ ἡ πολιτεία, ὑπερβαίνει πᾶν ἐγκώμιον.

ᾠχος πλ. δ΄.

Διὸ πάνσεπτε Ἱεράρχα, πρέσβευε διηνεκῶς τῷ ἐν Ὑψίστοις
Δεσπότη ἵνα σώζη ἀβλαβὲς ἐκ τῶν τυράννων, τὸ εὐσεβέστατον
Ἔθνος Σου. Σὲ γὰρ πάντες προστάτην, ἐκείνῳ προσηνέγκαμεν.

ᾠχος α΄.

Ἀκαταπαύστως, καὶ ἀγλαοφανῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. [1]

Τη πρεσβεία Κύριε, πάντων των Αγίων, και της Θεοτόκου, την
σην ειρήνην δος ἡμῖν, και ελέησον ἡμᾶς, ως ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Φῶς ἱλαρὸν. Τὸ Προκείμενον. Τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα. [Κεφ. 10. 7&3, 13-16 & ἐκλογή]
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ
ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ
ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς
ἐγγίζουσιν αὐτὴν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ
τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον
ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνά
γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμάς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ
γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρά
Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ
ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ
φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ
ἐμέ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι
πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου
καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι
ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου
χείλη ψευδοῦ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδέ στραγγαλιῶδες, Πάντα εὐθέα
ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γάρ

ὕμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Προφητείας Ἡσαΐου το ἀνάγνωσμα. [Κεφ. ΜΓ 9-14]

Τάδε λέγει Κύριος ᾧ πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ ᾧ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα τὰ ἐξ αὐτῆς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε με μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὀνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. [Κεφ. Γ 1-9]

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτῆ. Ἦχος α'.

Χαῖρε, καὶ ἀγάλλου ἅπαν τὸ Γένος τῶν πιστῶν, τοιοῦτον σχὸν ἀθλητὴν, φιλογενῆ καὶ φιλόχριστον, παραδόντα τὸ αἷμα αὐτοῦ τοῖς Ἀγαρηνοῖς δι' ἀγχόνης. Εὐφραίνου καὶ σκίρτα ἡ Ἐκκλησία τῶν πιστῶν, ἐν τοῖς κόλποις σου ἔχουσα, τὸν ἀληθῶς Ἱεράρχην, Νέον Ἱερομάρτυρα Γρηγόριον, ὡς πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θῦμα καθαρὸν, καὶ ἄμωμον ὀλοκάρπωμα, προσηνέχθης τῷ Θεῷ

τῶν ὄλων, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους σου, καὶ τῆς κινδυνευούσης θρησκείας τούτου, νέε Ἱερομάρτυς Γρηγόριε. Διὸ παρῤῥησίαν ἔχων, πρὸς Αὐτὸν, ἴλεων ἡμῖν τοῖς ὑμνηταῖς σου ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν.

Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πατριάρχα Γρηγόριε, πρόσδεξαι τὰς ἐξ ἀνάγκων χειλέων προσαγομένης σοι εὐφημίας, καὶ δεήσεις, καὶ παράσχου ἡμῖν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτεῖαις σου. Ἔχεις γὰρ τὴν παρῤῥησίαν ὡς θεράπων γνήσιος Αὐτοῦ, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων, τὴν σεβάσιμον μνήμην σου.

Φαιδρύνεται λαμπρῶς ἡ Πατρὶς σου Ἐρύμανθος, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῶν Ὀρθοδόξων, ἐπὶ τῇ σῆι μνήμῃ, νέε Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γρηγόριε. Τῆς μὲν γὰρ γόνος ὑπάρχεις φύσει, τοῦ δὲ πολιοῦχος θέσει, καὶ φρουρὸς. Ἀλλά καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, αὐχοῦσα ἐπὶ τοῦτῳ ἀγάλλεται, νέον πρέσβυν σὲ κεκτημένη πρὸς Θεὸν, ἦν ἐν εἰρήνῃ, καὶ εὐσεβείᾳ, ταῖς πρὸς Αὐτὸν εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου διαφύλαττε.

Ἦχος β´.

Τῆς Ἐρυμάνθου γόνος, καὶ βλάστημα κατὰ φύσιν ὑπάρχων Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, νῦν δὲ υἱὸς κατὰ χάριν γεγένησαι τοῦ Προανάρχου Πατρὸς, καὶ σύγκληρος τοῦ Συνανάρχου Υἱοῦ, σύμμορφος δὲ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, δι' ἣν ἐδέξω γηθοσύνης ἀγχόνῃ, ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς καὶ σκληροῦ Ἀμαλήκ, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους σου, καὶ τὴν διατηρήσιν τῆς ἀμωμήτου θρησκείας τούτου. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Διὰ τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, Βασιλεῖ παρανόμῳ παρίσταται σήμερον, μυστηριωδῶς ἐκφωνῶν: «Μὴ ὧ εὐσεβεῖς ταραχθῆτε. Ὁ γὰρ θάνατός μου, ἐκ ζυγοῦ μέλλει τοῦτο ἐκλυτρώσασθαι, ἵνα πρὸς τὴν εὐκλειαν τὴν ἀρχαίαν οἱ πιστοὶ ἐπανέλθωσιν».

Ἦχος γ´.

Σήμερον ἡ κτίσις ὀρᾷ πράγμα φρικτὸν, καὶ ἀνήκουστον, ὄν γὰρ ἡ Ἐκκλησία κοινὸν Ποιμένα κεκτημένη ἐσέβετο, τοῦτον οἱ ἄνομοι, καὶ ἀσεβεῖς Ἰσμαηλίται, διὰ ἀγχόνῃς ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐκρέμασαν. Κύριε ἐπίβλεψον ἄνωθεν, καὶ μὴ ἀνέχου τοιοῦτου ὀνειδούς, ἀλλὰ φώτισον αὐτούς, ὡς τὸ πάλαι τοὺς Βουλγάρους ἵνα ἀσπαθῶσι τὴν

Εὐαγγελικὴν ὁδὸν.

Ἦχος δ´.

Γένος τὸ παμμίαιρον, βδελυρὸν καὶ μισαρὸν, ἐπὶ τᾶς ρύμας τῆς Νέας Ῥώμης ὁρᾶται σῦρον σῶμα σεβάσμιον, καὶ ἐν τῷ मुखῷ τῆς θαλάσσης, διὰ λίθον τοῦτο βυθίζον, ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τοῦτο ἀφανισθῆ. Ὅμως ὄπερ πράττουσι πρὸς τοῦτο, ρυπαρῖαν οὐκ ἐπιδέχεται, ὡς ὁ πανταχοῦ ἐκτεινόμενος Ἥλιος, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔθνη δεικνύουσιν, οἶων δυσσεβῶν τέκνα πέλλουσιν.

Ἦχος πλ. δ´.

Ἀρχιερέων καὶ Πατριαρχῶν τὸ κλέος, καὶ Νεομαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα, σὺ ὑπάρχεις, Νέε Ἱερομάρτυς Γρηγόριε. Καὶ γὰρ χρίσμασιν ἱερατικοῖς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα σὲ ἔχρισεν, Πατὴρ τε καὶ Υἱὸς, σὺν αὐτῷ στέμμασι μαρτυρικοῖς σὲ ἐστεφάνωσε. Καὶ νῦν τῆ Παναγία Τριάδι παριστάμενος, ἰκεσίαν πρόσαγε ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους σου.

Δόξα.

Δεῦτε πιστοὶ ἐκπληττόμενοι, ἴδωμεν σήμερον, τὰ τῆς παντοδυναμίου χειρὸς μεγαλεῖα. Ὅν γὰρ ἐν मुखοῖς θαλάττιοις, δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι ἔρριψαν, πρὸς τὴν Ὀδησσὸν εὐοδοῖ, καὶ παραδόξως ἐκπέμπει ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως, ἐκεῖσε τοῦτον, οἱ εὐσεβέστατοι Ῥῶσσοι, ἐπαξίως κηδεύουσι, δόξαν ἀναπέμποντες τῷ Ποιητῇ τοῦ παντὸς, θησαυροῦ τοιοῦτου, αὐτοὺς ἀξίους ποιήσαντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν Σε...

Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. α´. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς. Χαίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, ποιμένων πάντων, ὁ Ποιμὴν ὁ πιστότατος, ὁ χαίρων, καὶ ἐκουσίως ὑπὲρ προβάτων τυθεῖς, τῆ ψυχὴν, ὡς λέγει, ὁ Θεάνθρωπος, πιστῶν χαίροις αὐχημα, εὐσεβοῦντων ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὁ φωστὴρ ὁ πανθαύμαστος, ὁ πρὸς ἅπασαν, σφαῖραν γῆς ἐκτεινόμενος, Μάρτυς ὁ πολυώδυνος, βροτὸς ὁ Ἀσώματος, ὁ ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας, καὶ δείξας βίον ἰσάγγελον, τοῦ σώσαντος χαίροις, ἐκ δουλείας τὴν Ἑλλάδα, λύχνος ὁ ἄσβεστος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Τέρπου ἐνδεδυμένη λαμπρῶς, ἡ θεία Πόλις Κωνσταντίνου, τὴν σήμερον, ἡ πάλιν ἀξιωθεῖσα, μετὰ αἰῶνας πολλοὺς, ἐπὶ θρόνου

πάλιν τοῦ χηρεύοντος, λαβεῖν τὸν Ὑπέρμαχον, εὐσεβείας
Γρηγόριον, δι' οὗ Ἑλλάς τε, τὰς ἀλύσσους ἀπέρριψε, καὶ τὸ
ἄπιστον, γένος Ἄγαρ κατήσχυνεν, ἅπασι χλευαζόμενον, εἰς γῆν
κιλυνδούμενον, θρηνολογοῦντες, ὡς φθάσαν, εἰς ἀκροτάτην
ἀπόγνωσιν, ἧς ῥῦσαι Θεέ μου, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὸ
θεῖον Κράτος σου.

Στ.: Οἱ Ἱερεῖς Σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Ἄρόν σου τὴν φωνὴν ὡ Πατρίς, τοῦ Γρηγορίου καυχωμένη, εἰς
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀρετὰς, τοῦ
χρυσαιγεστάτου τούτου γόνου σου, ἐν αἷς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἐπὶ
γῆς πεπολίτευται, καταλαμπρύνας τῆς σαρκὸς τὴν εὐτέλειαν, καὶ
τὸν ἐνδοθεν, οὐκ' ὀρώμενον ἄνθρωπον, ὅλον ἀναδειξάμενον,
πυρσὸν ἐξαστράπτοντα, πρόσω πολλῶν σεβασμίων, ἐν τοῖς
σπινθίρσιν ὡς Ἥλιος, καὶ δόξη τῇ θείᾳ, ἐντρυφῶντα ἀεννάως,
τὴν ἀνεκκλάλητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ, καὶ παρεδόθης εἰς ἀγχόνην
παρ' αὐτοῦ Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, αἱ Οὐράνιαι δυνάμεις, τοὺς
στεφάνους σοὶ ἔπλεκον. Ὅτε δὲ ἐσύρθης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῶν
δυσσεβῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφθης ὑπ' αὐτῶν,
ἀοράτως ἐκεῖναι τῇ κορυφῇ σου τούτους ἐτίθεντο, ἐκβοῶσαι
ἀλλήλαις: Δόξα Θεῷ τὸ Σὲ Ἱεράρχα διασώσαντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι...

Ἀπολυτίκιον.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Δεῦτε σήμερον πιστοὶ, ἄσωμεν δόξαν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκλυτρώσαντι
ἡμᾶς, ἀπὸ ζυγοῦ Ἄγαρηνῶν, καὶ πρὸς τὴν δόξαν εἰσάξαντι τῶν
Προγόνων, ἧν ἀναλαβεῖν Ἑλλήνων σύστημα, διψῶν ὁ Ἀθλητῆς,
θεῖος Γρηγόριος, ἀναρτηθῆναι σήμερον ὑπέμεινεν, ἐπὶ ἀγχόνης ὡς
ἔνοχος, ὄνπερ ἡ πᾶσα, Ἑλλάς ὀφείλει, ἀκαταπαύστως ὑμνεῖν.
Ἔτερον. Ἦχος α'.

Ἡ γῆ σὲ Ἀθλητὰ, οὐ κατέκρυψε Πάτερ, ἀλλ' ἡ τῶν οὐρανῶν
ὑπεδέξατο δόξα, ἠνοίγει σοὶ Παράδεισος, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις,
ἢ ἀνέκφραστος, δεδώρηταί σοι παμμάκαρ, ἧς τοὺς δούλους σου,
τοὺς σε σεπτῶς εὐφημοῦντας, τυχεῖν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἢ τᾶς τρεῖς, ἀνηκούστους ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς,
Παρθενίαν καὶ Τόκον, Θεὸν τε, καὶ τὸν ἄνθρωπον, πίστιν τε, καὶ
πιστεύουσιν, τοῖς ξενίζουσι, τούτοις καρδίαν ἀνθρώπου, ἡμᾶς
ἔνωσον, τῇ τοῦ Υἱοῦ σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β´ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος δ´. Τὸ προσταχθὲν
μυστικῶς.

Προετοιμάζου Ὁδησὸς ἀποδεχθῆναι, τὸν Πατριάρχην, ὃν πρὸς
σὲ Θεὸς ἐκπέμπει, ὅτι τοῦτου γνήσιος λειτουργὸς ἐδείχθη, ἐκ
βρέφους, μέχρις ὑστέρας ἀναπνοῆς, τὰ ἴχνη τῆς εὐσεβείας
ἀκολουθῶν, οὗ τὸν βίον ἐθαύμασαν, καὶ Ἀσωμάτων χοροὶ,
κράζοντες ἐκπληττόμενοι, ὄντως σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Ἔτερον. Ἦχος α´. Τὸν τάφον Σου Σωτῆρ.

Ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ, Ἱερεὺς τε καὶ θύτης, ὡς θῦμα πρὸς σφαγὴν,
ἀπαγόμενος πάντως, οὐδόλως ἐκραύγαζεν, οὔτε ἐλκουσιν ἤχθετο,
ἐκμιμούμενος, τὸν ὡς ἀμνὸν σιωπῶντα, πρὸς τὸν κείραντα, καὶ
ἐκουσίως παθόντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα.

Ὡς φίλόν σε Χριστοῦ, ὡς θεράποντα θεῖον, ὡς Μάρτυρα πιστὸν,
ὡς λαμπρὸν τροπαιοῦχον, ἐν ἄσμασι γεραίρομεν, οἱ πιστοὶ θείαν
μνήμην σου, ἵνα λάβωμεν, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, ταῖς
πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, καὶ βίου
διόρθωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Μέγας ἐν σμικρῷ, κόσμος τοῦ Κοσμοπλάστου, Σὺ πέλεις
Μαριὰμ, κορωνὶς χρησμῶν θείων, Βυθὸς ὁ ἀνερμήνευτος,
ἀκενώτου κενώσεως, ἐξεικόνισμα, τῆς ψυχικῆς εὐπρεπείας,
θεοσφάγιστος, βίβλος τῶν θείων κριμάτων, Πηγὴ χαριτόβρυτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ´. Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.

Μαινομένων τὸ πάλαι Ἀγαρηνῶν, ἐναντίον Ἑλλήνων τῶν εὐσεβῶν,
γενναίως ἐκραύγαζεν, ὁ θεόφρων Γρηγόριος: Ὁμογενεῖς θαρσεῖτε,
καὶ μὴ δειλιάσητε, τῶν ἀσεβῶν τὰ τέκνα, ἡμᾶς κὰν διώκωσιν, ἀλλ´
ὁ Παντοκράτωρ, ἐν Ὑψίστοις καλάμω, ἀπόφασιν ἔγραψεν, ἐκ
ζυγοῦ τὸ ὀρθόδοξον, αὐτοῦ γένος λυτρώσασθαι, ἵνα ἴδῃ τὰ
σύμπαντα, τὴν κραταιὰν αὐτοῦ δύναμιν, καὶ πιστῶση, ὡς μόνον
Αὐτὸν Παντοδύναμον.

Ἔτερον. Ἦχος α´. Τὸν τάφον Σου Σωτῆρ.

Θαυμάσιος ποιμὴν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, Μαρτύρων ὁ στερρόδς,
Ἱεράρχα Παμμάκαρ, ἐκπλήττει γὰρ ἅπαντας, ἡ ἀγχόνη σου
πάνσεπτε, ἦν ὑπέμεινας, ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους σου τότε, ὡς
στερρόψυχος, καὶ γνωσιώτατος λάτρης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα.

Βασάνων ἀλγεινὴν, ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τὴν ἄπονον ζωὴν,
ἐκομίσω Παμμάκαρ Γρηγόριε ἔνδοξε, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.
Ὅθεν σήμερον, ἡ τῶν πιστῶν Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα, τὴν σὴν
πανίερρον μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθεὶς.

Καθάπερ μόνος ὁ Υἱός Σου Παρθένε, τὴν τετραγράμματον
ἐπλούτησε κλησίν, τὴν Κτίσιν ἀκοινώνητον, ἀπάση, καὶ φρικτῆν,
οὕτω Σὺ ἐπλούτησας, Μόνη Ἄχραντε Κόρη, Θεοτόκου ὄνομα,
ἀληθῶς, καὶ κυρίως. Καὶ Σὺ γὰρ μόνη τέτοκας Θεὸν, ἐν ἀληθείᾳ
ὑπὲρ πᾶσαν ἐννοίαν.

Ἀναβαθμοὶ.

Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν: Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς Ἐαυτοῦ μαθηταῖς:
Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων... [Ὅρα
6 Νοεμβρίου].

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελλον. Στ.: Ἐλεήμων, ἐλέησον με ὁ Θεὸς...

Μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου κρεμασθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
νέε Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, ἐπὶ ξύλου ἀπαγχονισθεὶς, μετέωρος
ἐκρέμασο, καὶ πρὸς Αὐτὸν ἀναδραμῶν, γηθοσύνως, τὸν τῆς νίκης
στέφανον ἀνεδέξω, καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις συναγαλλόμενος,
πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πίστει, καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν πανένδοξον
μνήμην σου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν Σου...

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ α΄. Ὡδὴν ἐπινικίον.

Συνάχθητε σήμερον, ἐκ τῶν περάτων, Ἑλλάδος οἱ γνήσιοι, καὶ
πανηγυρίσατε περιχαρῶς σὺν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ ἐορτῇ τοῦ
Πατριάρχου ἡμῶν.

Σὲ θεεῖ Γρηγόριε, Ἑλλάς ἡ πᾶσα, γνωρίζει ὑπέρμαχον, καὶ

σωτήρα κράζει σε, θυσιασθέντα ὑπὲρ αὐτῆς πανηγυρίζουσα.
Πατρὶς ἡ Ἐρύμανθος, τοῦ Πατριάρχου, μεγάλως εὐφράνθητι, ἐπὶ
τὴν πανένδοξον μνήμην Γόνου τοῦ Σοῦ, εἰς γὰρ τὴν ὑφήλιον, νῦν
μακαρία σὺ εἶ.

Θεοτοκίον.

Τό φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι,
καὶ βασάνων Ἄχραντε τῶν αἰώνιων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ
τὰ μεγαλεῖά Σου.

Ὡδὴ γ´. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου
Σμύρνη, καὶ Πάτμος, σὺν τῷ Ἄθωνι, πανταχοῦ ὑμεῖς ἐκφωνήσατε,
τὰς ἀνεκφράστους ἀρετὰς τοῦ Πατριάρχου, δι´ ὧν ἔλαμψεν, ὡς
ἄλλος παμφασέστατος Ἥλιος.

Ἐνδεδυμένος ὁ Γρηγόριος, τῶν Πατριαρχῶν τὸ πανάγιον ἄμφιον,
ὡς ὁ Ἀαρὼν τῷ Θεῷ εὐηρέστησε, πληρωτῆς Εὐαγγελίου, δειχθεὶς
ἀκραιφνέστατος.

Αἱ τρεῖς ἐν θρόῳ ἀναβάσεις σου, θεῖε Πατριάρχα εἰκόνιζον, ὄντως
τὴν σὴν προφητικῶς, τριμερονύκτιον ἀνάρτησιν, δι´ ἧς γένος
ὀρθοδόξων, τὸν ζυγὸν ἀπετείναξε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ
τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν τοῦ Υἱοῦ Σου ὅλως δέδοικα.
Σπεῦσον, σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, Ἀγαθὴ τὸν ἰκέτην Σου.

Καθίσματα. Ἦχος α´. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Επέλαμψεν ἰδοῦ, ἡ ἀγία ἡμέρα, τῆς θείας ἑορτῆς, τοῦ σοφοῦ
Πατριάρχου, ἡρώων ἀπόγονοι, εὐσεβέστατοι Ἕλληνες, ταύτην
σήμερον, περιχαρῶς ὁμοῦ πάντες, ἑορτάσωμεν, τῆς γὰρ ἡμῶν
σωτηρίας, ἡ πρόξενος γέγονε.

Ἔτερον.

Ἀδάμας ὡς στέρροδς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ὡς ἄκμων ἀκαμπῆς,
προσβολαῖς τῶν ἀνόμων, ὑπήνεγκας Γρηγόριε, καὶ οὐδόλως
εἰδέδεξαι, τὴν ἀσέβειαν, τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν, ἀνεκήρυξας, ἐν
τῷ σταδίῳ γενναίως, διὸ σὲ γεραίρομεν.

Δόξα.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, καὶ θεάρεστος ὤφθη, τὸ τέλος ἱερὸν, καὶ
μακάριον ὄντως, τοῦ θεοῦ δὲ λειψάνου σου, ἡ ἐπάνοδος γέγονε,
μεγαλόδοξος, καὶ θαυμασία ἐν κόσμῳ, ἱερώτατε, καὶ ἁγιώτατε
Πάτερ, ἦν πόθῳ ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε, Παρθένος ἀληθῶς, ἐν
τῷ τόκῳ Παρθένε, Παρθένος Ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας.

Ὅθεν δέομαι, ὡς Βασιλὶς τῶν Παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ,
ψυχῇ, σώματί Σε, ενίσχυσον Δέσποινα.

Ὡδὴ δ´. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀγάλλου Νέα Ρώμη, καὶ σὺ νῦν μεθ' ἡμῶν, ὁ γὰρ λαμπρύνας
θρόνον Πατριαρχῶν, ἐν ταῖς τοῦ Κτίστου θείαις, αὐλαῖς
χοροβατῶν, ἡμᾶς νῦν περισκέπει, ἐξ ἀοράτων καὶ ὁρατῶν
ἐχθρῶν.

Μετὰ τῶν Κορυφαίων, Συνόδου τε τῆς σῆς, τὸν ἐν Ὑψίστοις
καθικέτευε Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν
μνήμην σου.

Οἱ Ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, κατέχοντες τὸ σὸν, σήμερον χορεύουσιν,
ἐπὶ τῶν οὐρανῶν, ἡ δὲ χορεία τῶν ὀρθοδόξων, ἐγκεκμημένη τὸ
ἱερὸν καὶ θεῖον σκῆνός σου, στέμμασιν ἐπαίνων λαμπρῶς εὐφημεῖ.
Θεοτοκίον.

Παρθένε Παναγία, Ἀμόλυντε Σκηνὴ, μολυνθέντα παισίμασι,
καθάρισόν με νῦν, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω: Δόξα
Σοι Ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ὡδὴ ε´. Τὸν φαιινὸν.

Συνεφρανθῶμεν οἱ ὀρθόδοξοι ἅπαντες σήμερον, ὁ Πατριάρχης
γὰρ ἡμῶν, κατήσχυε τὸ ἄθεον φρύαγμα, τῆς Ἄγαρ, θυσία
γενόμενος.

Ποιμὴν πιστότατος ὁ Γρηγόριος, τοῦ Ἀρχιποίμενος ἐνδέδεικται,
κληρωσάμενος σήμερον, τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανῷ τὰ
οἰκήματα, τὴν Ἑλλάδα λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας, διὸ
φαιδρῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίων, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν
Σου Πανύμνητε ἐν περιστάσεσι, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων
καὶ θλίψεων.

Ὡδὴ στ´. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐν ἀγκόνῃ κρεμασθεὶς, ὁ σοφώτατος Ποιμὴν, τῆς Ἑλλάδος τὸν
ζυγὸν, ἀπετείναξε χαμαὶ, καὶ ἔφερεν, εἰς τὴν ἀρχαίαν δόξαν, τὸ
Ἔθνος αὐτοῦ.

Ἰουδαίων δυσσεβῶν, οἱ παράνομοι λαοὶ, εἰ καὶ σύρουσιν ἐν γῆ,
Πατριάρχην τὸν κλεινὸν, δεικνύουσιν, οἴους τοιούτους, ἔσχον
Προπάτορας.

Βασιλεὺς φιλευσεβῆς, ἐν τῇ πόλει Ὁδησῶ, σὲ κηδεύει ὡς εἰκὸς,
τὸν ὑπέρμαχον πιστῶν, ἀποδιδούς δόξαν τῷ Κτίστῃ, καὶ Τρισηλίῳ
Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον
ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς Σὲ, Πανύμνητε, ταῖς Σαῖς
πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀθροισθέντες ἅπαντες, γνήσιοι παῖδες, τῆς Ἑλλάδος σήμερον, ἐπὶ
τὴν πόλιν Ἀθηνῶν, τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, ἄσμασι θείοις,
λαμπρῶς ἑορτάσωμεν.

Οἶκος.

Τὴν τῶν προγόνων ἐκποθῶν δόξα, ὁ Πατριάρχης ἀναλαβεῖν τὸ
Ἔθνος τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἀρνατηθῆναι ὑπέμεινεν,
ὑπὸ γένους ἀσεβοῦς, ἀθῶος ὡς ἐνοχος. Τοῦτον οὖν ὁ εὐσεβείας
κλάδος Αὐτοκράτωρ δεξάμενος, ἐπαξίως ἐνταφιάζει ἐν πόλει τῆς
Ὀδέσσης. Ὅθεν εἰ δι' αὐτοῦ λυτρωθέντες Ἕλληνες ὑπὸ τοῦ
σκληροῦ ζυγοῦ, καὶ σήμερον πάντες ἐν τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ
συναθροισθέντες, ἄσμασι θείοις, λαμπρῶς ἑορτάσωμεν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ε΄ τοῦ νέου Ἱερομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ δι'
ἀγχόνης μαρτυρήσαντος ἐν αὐτῇ, τὸ ἔτος 1821, ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας τοῦ εὐσεβοῦς Πανελληνίου, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ
Ἀσιάτου Σουλτάνου Μαχμούτη.

Στίχοι.

Ἐν ἀγχόνῃ κὰν τέθνηκας Πατριάρχα,
ὅμως γε ἀεὶ ζῆς ἐν Ἐδὲμ τῇ θεῖα.
Τῇ δεκάτῃ Πατριάρχης
θῦμα γέγον' οὔνεκα Ἔθνους.

Ὁ βίος αὐτοῦ διὰ στίχων σύντομος.
Ὁ λαμπρὸς οὗτος εὐσεβείας τε κλάδος,
Πατρίδα ἔσχε Πελοποννήσου γαίαν.
Ἐπ' εὐσεβῶν γοῦν γονέων, φρεῖς ὄντως
Χριστοῦ Μαθητῆς, γνησιώτατος ὤφθη,
Καὶ ἀνατραφεῖς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου,
ἐνηγκάλισεν εὐσεβεῖς τε μαθήσεις.
Σμύρνη τὸ λοιπὸν τὴν σοφίαν ὀρῶσα,
Καὶ βίον αὐτοῦ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον,
Μητροπολίτην τοῦτον αὐτῆς ἐκλέγει.
Ἄρετὰς οἶας, καὶ ἀγαθοεργίας,
ἅς ἐκεῖ ἔπραξε, λεξάτω αὕτη μόνη,

ἀμήχανον γὰρ ἕτερός τις κηρύξας,
Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ θρόνος τε κηρεύων,
Τῶν Πατριαρχῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας,
Τουτονὶ καλεῖ ποιμένα, καὶ ψηφίζει,
Πλήθος ἰδρώτων ὑπὲρ ὀρθοδοξίας,
Καθ' ἡμέραν ἔχυνεν ἀμέτρῳ πόθῳ,
ἵνα τὸ αὐτοῦ ποιμνιον στερεῶσῃ,
ἐπὶ διδαχαῖς ταῖς σεπταῖς τοῦ Δεσπότου.
Δις ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου ἀναιτίως,
ὑπ' Ἀγαρηνῶν ἀσεβῶν ἐξουσίας,
καὶ ἐπ' Ἄθωνος τοῦ Ὄρους τ' ἀπήλθε,
κακεῖ μονάζων, δις τ' ἀνεκλήθη πάλιν,
ἐπανακάμψαι, ἵνα λάβῃ τὸν θρόνον.
Ἐν τῇ τρίτῃ οὖν Πατριαρχεῖα τούτου,
Καὶ ὁ κλονισμὸς συνέβη τῆς Ἑλλάδος,
Τότε ὁ κλεινὸς, καὶ γέρων Πατριάρχης,
Τὸν καθ' ἑαυτοῦ ἀριδῆλως προβλέπων,
Δειλίας ἄνευ, θάνατον διὰ γένους,
Καρτεροθύμως τοῦ λαβεῖν ὑποφέρει,
Καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένας,
ἀρξάμενός τε εἶναι πιστοὺς διδάσκει.
Ἦλθε τὸ λοιπὸν ἡ ἀγία ἡμέρα,
ἐν ἣ Ἰησοῦς ἐξανέστη τοῦ τάφου,
καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀσεβῶν Ἀσσυρίων,
Ὅρων κατ' αὐτοῦ τοὺς λαοὺς Ὀρθοδόξων,
Βουλομένους τε τὸν ζυγὸν διαρῶξαι,
Τὸν Πατριάρχην ἀγχόνῃ κρεμᾶ τότε.
Τρεῖς δι' αὐτὸν ἀφείς ἡμέρας ἐν τῷ ξύλῳ,
Τοῖς ἀχαρίστοις ἐκδίδωσιν Ἑβραίοις.
Ὅθεν λαβόντες δ' αὐτὸν οἱ αἰμοβόροι,
Πρῶτον σύρουσι ἐπὶ πάσας τὰς ῥύμας,
πάσης πόλιος, μετέπειτα δὲ ἔνδον
ρίπτουσιν αὐτὸν ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
τότε καὶ ἡ πάνσοφος οἰκονομία,
τοῦ Παντάνακτος ἀβλαβῆ διασώζει,
εἰς χεῖρας αὐτὸν εὐσεβεῖς πεμπομένη.
Ὁ Πατριάρχης εὐοδούμενος τοίνυν,
Πρὸς τὸ ἄσυλον καταφεύγει τῶν Ρώσσω,
Κάκεῖσε τοῦτον ὁ Ἄναξ εὐσεβείας,
Θεοσέβαστος Παυλίδης τε ὁ ἔμφρων,
Δεχθεὶς πρεπόντως, ἐν Ὁδησῶ κηδεύει,
Ὅς ἰκεσίαις Χριστὲ τοὺς πιστοὺς φρούρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἕξ, ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν Μακάριον, Ζήωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι

Ἔπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὐς ἡ καρδία.
Ἰδωμεν οὐς τέμνουσιν ἀθλητάς, ὅσοι.
Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.
Ἀσφάραγον δεκάτη γε Τερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχοι

Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχοι

Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.
Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης, Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευίαθὰν αἰσχύνει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ Ἰ. Μ. Πεντέλης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Δήμου ἡ Δημητρίου ἐξ Ἀνδριανουπόλεως καὶ ἐν Σμύρνη μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1763.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Χρυσάνθου τοῦ Ξενοφωντινοῦ, μαρτυρήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει 1821.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ´. Ἡ κάμινος Σωτῆρ ἐδροσίζετο.

Παρίσταντο οἱ Ἄγγελοι ἄνωθεν, ὀρῶντές σε ὑπόθεν γηθόμενοι,
θεόφρον Γρηγόριε, ὅτε καρτεροθύμως, ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἐκρέμασο.

Αἱ τάξεις τῶν Μαρτύρων ἠγάλλοντο, ὠρῶσαι ἐν Ὑψίστοις
ἐρχόμενον, μετὰ θριάμβου τὸ Πνεῦμά σου, τὸν σὸν παμμάκαρ

Γρηγόριε.

Ὁ θεῖος Πατριάρχης ἐκραύγαζεν, ὅς ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀνέρχεται,
ἄρατε οὖν τὰς πύλας, καὶ τοῦτον πάντες δεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα,
Θεογεννήτωρ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων Σε.

Ὡδὴ η´. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Τὴν πόλιν ὧ Ἑλληνας, νῦν τε τῆς Ὁδησοῦ, κοινῶς περιέλθωμεν,
ὅπως σὺν τοῖς ἐκεῖ, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου πανσέπτῳ ἑορτῇ, λίαν
εὐφρανθῶμεν, Θεῷ εὐχαρίστουντες.

Ζωὴν βιωσάμενος ἐν γῆ Ἀγγελικῆν, ὁ θεῖος Γρηγόριος, οἰκεῖ ἐν
οὐρανοῖς, καὶ ἐντρυφᾷ δόξῃ, ὄντως τε ἄψευδεῖ, ἐστεφανωμένος,
ἄιθαλεῖ στεφάνῳ.

Ὅν σκῆνος ἐκήδευσεν εἰκότως τε τὸ σὸν, θεῖον Αὐτοκράτορα, ἐν
πόλει Ὁδησσῷ, πρεσβεῖαις σαῖς φρούρει Γρηγόριε σοφὲ, ὅτι τῆς
Ἑλλάδος, ὑπέρμαχος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον. [2]

Ὁ τόκος σου ἔθλασε πανύμνητε Ἀγνή, τὴν κεφαλὴν τοῦ
δράκοντος· κρημνίσας γὰρ δολερῶς τὴν Εὐάν ἀπάτη, συνέσυρεν
ἅπαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν παρανομίαν.

Ὡδὴ θ´. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Γρηγόριον τὸν θεῖον.
Κατὰ τῶν νῦν δὲ ποθούντων, τὴν τυραννίαν Ἑλλάδος, τὴν ἀρὰν
τὴν σὴν σοφὲ, βραδέως ἐκπέμψης, ὅπως βιοῦντες σὺν αὐτῇ, καὶ
τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ μέλλοντι, ὑποστῶσι τιμωρίας τὰς πρεπούσας,
ὡς ἐχθροὶ τῶν εὐσεβῶν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον φωστῆρα.

Ἄνωθεν πέμψον παμμάκαρ, τοῖς Βασιλεῦσι τοῦ ἔθνους, τὴν
εὐλογίαν νῦν τὴν σὴν, ὅπως μετὰ εἰρήνης, τοὺς χριστοφόρους
εὐσεβῶν, λαοὺς ἐκάστοτε ποιμαίνουσιν, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ξύλῳ
κατεκρίθης, δι' ἀγχόνης τε θανεῖν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Δημητσάνης Γρηγόριον τὸν νέον.
Λοιπὸν, κλεινὲ Πατριάρχα, αἴτησαι λύσιν δοθῆναι, ἀμαρτημάτων
τῶν πολλῶν, καὶ ἐμοὶ τῷ σῷ λάτρῃ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὸν
μόνον ἕνα Θεὸν ἀχώριστον, ἐν τρισὶ τοῖς Προσώποις τε Πατέρα,
καὶ σὺν Πνεύματι Υἱόν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν Τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν Ἄνω
Στρατευμάτων.

Ἀγνή τὸ φῶς ἡ τεκοῦσα, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς
προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα

Θεὸν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς
αἰτία οὔσα, πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Δόξαν δῶμεν οἱ πιστοὶ, τῷ ἐν προσώποις τοῖς τρισὶ, μόνῳ Θεῷ
Παμβασιλεῖ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναρτήσεως,
Πατριάρχου τοῦ θείου, ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἀγαρηνῶν.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς Δημητσίανης ὁ γόνος, καὶ καύχημα τῆς Ἑλλάδος, Γρηγόριε
Ἱερομάρτυς, τῆς Ὀδησοῦ πολιοῦχε, τοὺς ἐκτελοῦντάς σε σκέπε,
τὴν σὴν πανίερον μνήμην.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορεύει, καὶ ἀγάλλεται, τὸ γένος τὸ ὀρθόδοξον, ἐν τῇ φαιδρᾷ
πανηγύρει, τοῦ Ἐθνομάρτυρος τούτου, ὅστις εἰς κληρὸν ἔλαχε,
τὸν τῆς ἀγκόνης θάνατον, ὑπὲρ Πατρίδος πασχοῦσης, καὶ πίστεως
Ὀρθοδόξου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυριώνυμε, Σῆ μεσιτεία πάντοτε, μὴ διαλείπης χρωμένη,
πρὸς τὸν ὄν ἔτεκες Κόρη, ὑπὲρ σῶν δούλων Πάναγνε, τῶν
ὑμνητῶν τοῦ τόκου Σου, καὶ γὰρ ἰσχύεις Παρθένε, ὅσα καὶ βούλει
ποιῆσαι, ὡς Μήτηρ τοῦ Βασιλέως.

Αἶνοι. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον χειρας κροτοῦσα, πανηγυρίζει φαιδρῶς, ἡ τῶν πιστῶν
χορεία, καὶ σεμνύνεται πᾶσα, τὴν μνήμην Γρηγορίου τοῦ ἱεροῦ,
καὶ τιμᾷ τὴν ἀγκόνην αὐτοῦ, ἣν ἐδέξατο ἀσμένως ὑπὲρ Χριστοῦ,
τοῦ Νυμφίου τ' ὡς πολὺαθλος.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ μνήμην τὴν
φωσφόρον, Γρηγορίου τοῦ νέου, κροτήσωμεν ἐν ὕμνοις
χαρμονικῶς, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν θαυμαστώσαντα τοῦτον
ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐν γῆ, ὡς μέγαν Ἥλιον.

Τῆς Ἀρχιφώτου Τριάδος, νῦν ἐλλαμπόμενος, θεουργικαῖς ἀκτίσι,
Πατριάρχα γενναῖε, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς
ἐκτελούντων σου, τὴν παναοίδιμον μνήμην, καὶ ἐκ ψυχῆς,
σεβαζόντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἦδεά κόσμου, καὶ κόσμον πάντα, κατέλιπες Γρηγόριε ἐμφρόνως,
Μωϋσέως τῷ ξύλῳ, καὶ γὰρ τὴν κακουχίαν τῶν ἡδονῶν, Ἱεράρχα
προέκρινας καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ πίστεως ἢ τὸ ζῆν, καὶ Πατρίδος

προετίμησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ νέον Ἱερομάρτυρα Γρηγόριον, τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ, καὶ τῆς κινδυνευούσης θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, γενναίως ὑπεραθλήσαντα, δεῦτε εὐφημήσωμεν λέγοντες: Χαίροις, ὦ ψυχὴ ἀδαμάντινε, ὁ ἀνυψώσας καὶ δοξάσας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Μαρτυρίου σου. Χαίροις, ὦ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, γνησιώτατος μαθητῆς, καὶ Ἀρχιερεὺς ἱερώτατος. Χαίροις, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τυθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἀπαγχονισθεὶς δι’ αὐτὰ, ἐν τῇ Νέᾳ Ρώμῃ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν Ὀθωμανῶν, μείνας ἀπηωρημένος τριημερονύκτιον, καὶ ὑπὸ τῶν βδελυρῶν Ἰουδαίων συρθεὶς ἐν ταῖς ρύμαις αὐτῆς, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβυθίσθης ὑπ’ αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν, ὅπως ἐξαφανισθῇ τὸ ἱερώτατον σῶμά σου. Χαίροις τῆς Ἑλλάδος τὸ καύχημα, καὶ τοῦ Πανελληνίου τὸ ἀγλαΐσμα. Διὸ ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν Ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὡδὴ γ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς, ἢ ἡ στ΄ ὡδὴ τοῦ Ἁγίου.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου: Ἀδελφοὶ, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, Ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος... [Ὅρα 13/11].

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου... [Ὅρα 30/1].

Μεγαλυνάρια.

Βασιλεὺς παράνομος τὸν κλεινὸν, κρεμᾶ Πατριάρχην, ἐν τῷ ξύλῳ παραφρονῶν, Βασιλεὺς δὲ πάλιν, φιλευσεβῆς δὲ τοῦτον, δεχόμενος κηδεύει, εἰς γῆν Ὀρθόδοξον.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖος βλαστὸς, καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
ὁ θησαυρὸς, καὶ τοῦ Πανελληνίου, τὸ καύχημα τὸ μέγα,
Πατριαρχῶν τὸ κλέος, νέε Γρηγόριε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ λαοὶ, τὸν θεῖον Ποιμένα, καὶ ὑπέρμαχον
τῶν πιστῶν, τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν ξύλῳ
ἡρτηθέντα, ὡς ὁ Δεσπότης Χριστὸς.

Τὸν φωστῆρα πάντες τὸν φαινὸν, τὸν ἐκ Δημητσάνης,
ἀπαστράψαντα αἰσθητῶς, ποιμένων τὴν δόξαν, καὶ κλέος τῶν
Μαρτύρων, Γρηγόριον τὸν νέον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Πανελληνίου,
ἀπροσμάχητον βοηθὸν, φύλακα καὶ ῥύστην, τῶν ἐπικαλουμένων,
Γρηγόριον τὸν νέον, πάντες ὕμνήσωμεν.

Τοῖς Ἱερομάρτυσι καὶ σεπτοῖς, θεῖοις Ἱεράρχαις, συγχορεύων ἐν
οὐρανοῖς, Γρηγόριε μάκαρ, Ὅσιοις καὶ δικαίοις, καὶ πάσι τοῖς
Ἁγίοις, ἡμῶν μνημόνευε.